

Is It Really A Mitzvah To Get Drunk On Purim?

TALMUD - Massechet Megillah 7b

אמר רבא: מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. רבה ורבי זירא עבדו סעודת פורים בהדי הדדי, איבסום, קם רבה שחטיה לרבי זירא. למחר בעי רחמי ואחייה. לשנה אמר ליה: ניתי מר ונעביד סעודת פורים בהדי הדדי! - אמר ליה: לא בכל שעתא ושעתא מתרחיש ניסא.

Rava said: A person is obligated to become intoxicated on Purim until he does not know how to distinguish between cursed is Haman and blessed is Mordecai. Rabba and Rabbi Zeira prepared a Purim feast with each other, and they became intoxicated to the point that Rabba arose and slaughtered Rabbi Zeira. The next day, when he became sober and realized what he had done, Rabba asked for mercy, and revived him. The next year, Rabba said to Rabbi Zeira: Let the Master come and let us prepare the Purim feast with each other. He said to him: Miracles do not happen each and every hour, and I do not want to undergo that experience again.

Meiri

לענין ביאור זה שאמר שחטיה לרבי זירא פי' מלשון סחיטה ר"ל שימעכו ואחייה הוא מלשון החלימני והחייני.

Baal Hamaor

אמר רבה חייב איניש לבסומי בפוריא כו' כתב ה"ר אפרים ז"ל מההוא עובדא דקם רבה שחטיה לר' זירא לשנה א"ל תא נעביד כו' אידחי ליה מימרא דרבה ולית הלכתא כוותיה ולא שפיר דמי למעבד הכי.

TUR OH 695

מצוה להרבות בסעודת פורים וצריך שישתכר עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי.

Eliyah Rabbah

וא"ת היאך יחייבו חז"ל מה שנזכר בתורה ובנביאים בכמה מקומות השכרות מכשול גדול, וי"ל מפני שכל הניסים שנעשה לישראל בימי אחשורוש היו ע"י משתה, כי בתחלה נטרדה ושתי ע"י משתה ובאה אסתר, וכן ענין המן ומפלתו ע"י משתה היין, היה, ולכן חייבו חכמים להשתכר (עד) כדי שיהא נזכר הנס הגדול בשתיית היין, וכ"כ בתשובת מהרי"ל סי' נ"ו כתב צריך להשתכר למצוה ולא לעכב:

RAMBAM Megillah 2:15

כיצד חובת סעודה זו שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו, ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרות. וכן חייב אדם לשלוח שתי מנות של בשר או שני מיני תבשיל או שני מיני אוכלין לחבירו שנאמר ומשלוח מנות איש לרעהו שתי מנות לאיש אחד, וכל המרבה לשלוח לריעים משובת, ואם אין לו מחליף עם חברו זה שולח לזה סעודתו וזה שולח לזה סעודתו כדי לקיים ומשלוח מנות איש לרעהו.

SHULCHAN ARUCH OH 695:2

חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. הגה: וי"א דא"צ להשתכר כל כך, אלא שישתה יותר מלימודו (כל בו) וישן, ומתוך שישן אינו

יודע בין ארור המן לברוך מרדכי. (מהרי"ל). ואחד המרבה ואחד הממעט, ובלבד שיכוין לבו לשמים.

Taz

ולעד"נ לפרש בדרך זה דצריך האדם לתת שבח לו ית' על טובה כפולה שעשה עמנו הא' הוא פורענות שהביא הוא ית' על המן ואלו לא נתברך מרדכי אלא היה ניצול עם כל ישראל דיינו אלא שבירכו למרדכי בגדולה מאוד והטובה יתירה ע"כ אמר צריך לבסומי עד שלא ידע מעלתינו מן ארור המן שזה מפל' שלו לברוך מרדכי שזה מעלתינו שני' והכוונ' מדאמר עד דלא ידע מכלל שקודם שכרות שלו ידע ונתן שבח ע"ז בזה נתכוונו שלא יפסיק מליתן שבח ע"ז בשמח' עד שיבו' לידי כך שלא יבחין עוד ואז פטור מזה כנלע"ד:

Elijah Rabbah

דארור המן וברוך מרדכי שוין בגימטריא, ושיכור בקל טועה בחשבון. ויש אומרים שפיוט היה שעל הבית אחד עונין ארור המן ועל בית אחד ברוך מרדכי וצריך צילותא שלא לטעות.

Sefat Emet

נראה לפרש דאין הכוונה שמחויב להשתכר כל כך עד שלא ידע אלא דכל היום מחויב לעסוק במשתה ועד דלא ידע עדיין החיוב עליו לאפוקי כשהגיע לשיעור זה אבל אפי' קודם השיעור יוצא כל שעוסק במשתה כנ"ל:

Kolbo # 45

וחייב אדם לבסומי בפוריא לא שישתכר שהשכרות אסור גמור ואין לך עבירה גדולה מזו שהוא גורם לגלוי עריות ושפיכות דמים ולכמה עבירות זולתן אך שישתה יותר מלימודו מעט כדי שירבה לשמוח ולשמח האביונים וינחם אותם וידבר על לבם וזו היא השמחה השלמה.

